

Skalice

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Hradec Králové

Nadmořská výška: 242 m n. m.

Počet obyvatel: 655

Adresa URL: www.skalice.info

Okres: Hradec Králové

GPS souřadnice: 50.276373N, 15.872029E

První pís. zmínka: 1143 (881 let)

PSČ: 503 03

Historie obce Skalice

Obec Skalice tvoří tři místní části: Skalice, Skalička a Číbuz. V minulosti však byly tyto části samostatnými obcemi.

Název obce a jejích částí Skalice - byla známa též jako Velká Skalice (tento název se mezi lidmi užíval ještě za první republiky) nebo Hrubá Skalice podle vysokého opukového břehu nad Labem. V katastru je vymezena jako Skalice u Smiřic. Skalička - v 17. stol. byla uváděna jako Malá Skalička, ale již v 18. stol. se jí začalo říkat Malá Skalice a tento název se ustálil. Teprve od roku 1923 byl úředně obnoven původní název Skalička. V katastru je uvedena jako Skalička nad Labem. Číbuz - jméno je odvozeno od jejího zakladatele Čibuda a znamená Čibudova ves. Od roku 1923 je úředně známa jako Číbuz (pod tímto jménem je též uvedena v katastru), dříve se jméno užívalo krátce - Čibuz.

První osídlení a písemná zmínka o obci První písemná zmínka o obci Skalice je z roku 1143, kdy biskup Jan z Lochenic daroval újezd řečený Skalice klášteru strahovskému v Praze. Četné archeologické nálezy ale dokládají, že zdejší území bylo osídleno již v raných dobách hradištních. Ve Skalici u Smiřic na písčném přesypu u Labe (v místě zvaném Na popelnicích) se nachází jedno z největších žárových pohřebišť v Čechách. Bylo zde odkryto nejméně 400 žárových hrobů pocházejících od kultury lužické až po pozdní dobu halštatskou. (převzato z 21. století - Revue objevů, vědy, techniky a lidí). Též ve Skaličce - v místě zvaném Roháj byly odhaleny pozůstatky z mladší doby kamenné a na poli zvaném Na třešňovce u cesty vedoucí ze Skaličky do Lochenic bylo nalezeno rozsáhlé žárové pohřebiště.

Velké množství důkazů o osídlení zdejší krajiny již v nejstarších dobách bylo nalezeno v místě zvaném Pardědub (toto místo se nachází v katastru obce Skalice na opukové stráni Skála zdvihající se nad Labem - dříve bylo označeno dubovým kulem vraženým do země). Pardědub byl zřejmě osídlen již na počátku doby železné. V době hradištní byl ze tří přístupových stran ohrazen příkopem, hliněným valem a dřevěnou hradbou. Byla zde postavena tvrz, jejíž obyvatelé měli za povinnost strážit cestu od Hradce ke Skalici a dále ke Smiřicím a též brod přes Labe, kterým tato cesta procházela. (Tento brod byl užíván ještě ve 30. letech minulého století). K tvrzi na Pardědubu náležela též jeskyně, o které se vypráví, že v ní někdy v 19. století bydlel blázen známý pod jménem Honza Milán příjmením Zákravský. Ten si zde udil maso z pošlých vepřů.

Skalička byla původně malou osadou, kterou na místě v lesích s největší pravděpodobností založili obyvatelé Skalice.

Taktéž Skalice byla původně malou osadou. V průběhu 13. století se zvětšila přistěhoválými německými rolníky, kteří se časem počestili. Říkalo se jí proto ještě ve 14. století Německá

Skalice. Číbuz náležela ke skalickému újezdu. Původně zde byl snad jen kostel a pár stavení. Společně se Skalicí zřejmě tvořila jednu obec, o čemž svědčí i to, že kostel v Číbuze byl zván kostelem ve Skalici. Na místě nynějšího kostela sv. Václava postaveného r. 1601, byl zřejmě v minulosti kostel jiný. Připomíná se již r. 1357, kdy odváděl 15 grošů pražského desátku.

Zajímavosti z historie obce Po ohni v Číbuze roku 1756, při němž vyhořela i škola, bylo vyučování dětí přeloženo do chalupy Jana Vacha č. p. 20 ve Skalici. Učitelem byl Václav Hynek Pultr. Teprve po 10-ti letech se začalo učit opět v nově postavené škole v Číbuze. Když roku 1806 řádila cholera, byla ve Skalici zřízena nemocniční stanice. Roku 1823 leželi ve Skalici husaři. V soupisu obyvatel a domů z roku 1826 se uvádí, že ve Skalici byla hospoda. Roku 1849 se Skalice stala svobodnou obcí a byly k ní připojeny jako osady obce Skalička a Číbuz, s nimiž měla společnou obecní správu. V roce 1866 byli ve škole v Číbuze uloženi ranění vojáci po bitvě 3. července u Hradce Králové. Poté sem přitáhlo pruská pěchota, která se zde ubytovala. Roku 1872 byl ve Skalici postaven obecní domek č.p. 65. Téhož roku byly odloučeny obce Číbuz a Skalička a staly se samostatnými obcemi. Až 7. ledna 1874 bylo ve Skaličce zvoleno první obecní zastupitelstvo. Roku 1885 byl ve Skalici založen sbor dobrovolných hasičů a byla postavena hasičská kolna. Roku 1893 byl ve Skalici založen Sokol (někdy se jeho vznik v obci datuje až do roku 1903). Roku 1914 byl z Hradce Králové do obcí Skalice a Skalička zaveden elektrický proud. Roku 1923 bylo ve Skalici 67 domů, 422 obyvatel, 32 rolníků, 28 dělníků a 7 řemeslníků (řezník, krejčí, 3 obuvníci, kovář a truhlář). Ve Skaličce bylo 33 domů a 167 obyvatel, 67 rolníků, 1 hostinský, 2 obchodníci, 1 kovář, krejčí, obuvník a 13 dělníků. Roku 1924 byl ve Skaličce založen spolek dobrovolných hasičů, obecní knihovna a Místní osvětová komise a byla postavena hasičská kolna. Téhož roku místní divadelní ochotníci koupili jeviště. Roku 1930 byly ve Skalici 2 hostince a 2 hospody, ve Skaličce 1 hostinec a 2 hospody. V Číbuze je římsko-katolický kostel, dále je zde školní budova (připomíná se již roku 1603 jako jednotřídní farní škola), ve které nyní sídlí školka a býval zde i pivovar, který stál nedaleko kostela na zahradě strojníka Ferbase ještě roku 1839. U Číbuze se kdysi (ještě před r. 1403) pěstovalo víno.

